

Таємниця - Джерело

Написав Яна Демчук
П'ятниця, 08 січня 2016, 05:00

Таємниця звершилась нічної пори,
Ми Різдвом її нині зовем:
Дивне світло з'явилося людям згори
І у ясла зійшло в Вифлеєм.

Там лежало сповите, мов людське дитя
Дуже немічне, дуже мале,
Серед кіз та овець, наче чисте ягня,
Що гріхи всього світу візьме..

Ну а поки ще ніч, ще маленьке воно,
Тулить мати дитя до грудей,
І співає з любов'ю для Сина свого,
Найніжнішу, найкращу з пісень.

Звідки знатиме мати, що час пролетить,
Підніметься злоби каламуть,
О, не зможеш Маріє тоді затулить,-
На Голгофі Христа розіпнуть!

Пригадаєш крізь сльози й журбу- мудреців,
Незвичайну зорю, Вифлеєм,
Як з далекого сходу вклонитися йшли,
Називали синочка Царем..

Нині ж "Цар Іудейський", мов назвисько зле,
Височіє над страшним хрестом..
Спи, малятко, той час ще не скоро прийде
Вівчарі поспішають бігом,

Бо над полечком-полем, де мла і туман
Диво-сяєво б'є по ріллі,
Божих ангелів сонм сповістив пастухам,
Славу в небі і мир на землі!

А вони поспішили, залишили все,
Поле, вогник, і стадо овець,
Що віддати Христу? Що Йому принесем?
Тільки вдячність покірних сердець.